

grés dels joves consisteix precisament en les quotes d'entrada especialment la de garantia. Es dona amb molta freqüència el cas que el company que recent acabada la carrera s'adreça a les Oficines de la Mutual amb el desig d'ingressar quan menys a tots els Grups d'Invalidesa i moltes vegades a alguns Grups de Vida; convenientment informat resulta que li són assequibles les quotes mensuals que hauria d'abonar pels Grups que desitja sollicitar, però, que de moment, li és un obstacle el tenir que abonar una quantitat crescuda relativament per quotes d'entrada. En el moment del pagament del títol, despeses d'instal·lació, manca de guanys, etc., resulta per alguns inassequible la quantia de les despeses d'ingrés a diversos Grups de la Mutual.

D'això resulta que el bon desig d'ingressar a molts Grups queda reduït a la realitat del simple ingrés al I d'Invalidesa amb la confiança de seguir després ingressant a altres Grups.

Certament, com hem fet constar, que aquesta dificultat és en primer terme per les quotes de garantia, però com que no és missió d'aquesta ponència l'estudiar aquest aspecte sinó cenyir-se exclusivament a allò que a quotes de compensació es refereix, les anteriors observacions inclinaren des de bell començament al nostre ànim a no assenyalar quotes de compensació a les edats inferiors als trenta anys tal com avui està estatut reglamentàriament.

Des de l'edat d'acabar la carrera fins als trenta anys ha cregut la ponència que generalment hi havia un temps suficient per a poder anar ingressant a tots els Grups i que era convenient que durant tot aquell termini es pogués ingressar amb el mínim de despeses precisament per facilitar l'ingrés dels joves.

Altrament, si a partir dels vint-i-cic anys s'hagués començat a assenyalar una escala de compensacions en molts casos hauria representat una despesa més o pel nou acabat o pel que tot just comença a establitzar-se en l'exercici de la professió els quals necessiten que la Mutual els concedeixi totes les facilitats i l'estímul per a l'ingrés han de trobar-lo en altres seccions, serveis i avantatges que el Sindicat els pot oferir.

Acceptat en principi que l'edat de trenta anys ha d'ésser el moment en el qual la Mutual pot començar a fer més costosa l'entrada, calia es-

tudiar en quina proporció havia de fer-se l'augment gradual per edats. .

Situada la qüestió en aquests termes s'ha de tenir present que l'estímul per l'ingrés que es vulgui fomentar des de les quotes de compensació, o en altres termes el càstig que en forma d'augment en la compensació es vulgui imposar a mesura que es vagi retrassant l'ingrés s'ha d'adaptar a les exigències de la vida pràctica i a l'experiència que la mateixa vida produeix en la majoria de les Associacions Mutualistes i, més encara, en les empreses asseguradores.

Hi ha una colla de factors morals que és inútil de voler vèncer prèviament amb determinades sancions que no són conegudes pels interessats fins al moment que no poden remeiar-les; en qual cas aquestes sancions no eviten el mal sinó que l'agreugen.

Pràcticament: l'augment d'unes quotes de compensació que només consta en la lletra del Reglament i que difícilment arriba al coneixement i íntim convenciment del futur associat no farà canviar la manera de pensar que instintivament es té a determinades edats, en las quals no se sent la necessitat de la previsió per manca de circumstàncies personals que l'exigeixen. En canvi arriba el moment que el futur soci adquireix responsabilitats, presa d'estat, etc., i llavors se li fa present d'una manera ineludible la necessitat de prevenir-se contra totes les contingències. Si en aquell moment es troba amb unes concessions elevadíssimes pot resultar que se li creï una dificultat que encara que teòricament no sigui el responsable, la vida és com és i no se la pot fer canviar.

Aquestes consideracions van inclinar-nos a concedir després dels trenta anys un termini prudencial durant el qual si bé les quotes de compensació seguissin una corba ascendent aquesta no fos molt accentuada.

Altrament l'edat tipus que cregueren assenyalar com a últim termini de concessió és la de trenta cinc anys d'aquesta edat fins a l'assenyada com a límit d'ingrés s'ha de considerar que generalment hom ja té les obligacions que exigeixen la previsió.

Altrament l'edat de trenta cinc anys pot considerar-se com una edat d'ingrés favorable puix en general el promig d'edat d'ingrés és superior en totes les Mutualitats..